

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

47-H-1138/17-2160
TRGOVAČKI SUD 8
U ZAGREBU
PRIMLJENO

25 Pž-934/2018-2

01-03-2018

postomi - neposredno
u primj. priloga
pristojba

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, Lidije Tomljenović, suca izvjestitelja, i Kristine Saganić, člana vijeća, u postupku izvanredne uprave nad dužnikom AGROKOR koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo, OIB 05937759187, Zagreb, Trg Dražena Petrovića 3, te njegovim povezanim i ovisnim društvima, povodom zahtjeva vjerovnika SBERBANK OF RUSSIA, OIB 23244375028, 117997 Moskva, Vavilova 19, kojeg zastupa punomoćnik Marko Smolek, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Smolek & Škrinjar d.o.o., Zagreb, povodom eventualno kumuliranih prijedloga za utvrđenjem ništetnim odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. kojom se daje suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno navedeni u prilogu te Odluke iz sredstava kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017. u cijelosti, prijedloga za ukidanjem navedene odluke Privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. u cijelosti, prijedloga da se navedena odluka utvrdi ništetnom u dijelu navedenih tražbina vjerovnika, te prijedloga da se navedena Odluka ukine u dijelu navedenih tražbina vjerovnika, odlučujući o vjerovnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-1497 od 23. studenog 2017., u sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2018.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika Sberbank of Russia i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-1497 od 23. studenog 2017.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-1497 od 23. studenog 2017.:

- odbačen je kao nedopušten zahtjev vjerovnika Sberbank of Russia od 2. studenog 2017. kojim traži da se u cijelosti utvrdi ništetnost Odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. kojom se daje suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje

koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.,

- odbijen je kao neosnovan zahtjev vjerovnika Sberbank of Russia kojim traži da se u cijelosti ukine Odluka privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. kojom se daje suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.,

- odbačen je kao nedopušten zahtjev vjerovnika Sberbank of Russia kojim traži da se u dijelu navedenih tražbina utvrdi ništetnom Odluka privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. kojom se daje suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu te Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.,

- odbijen je kao neosnovan zahtjev vjerovnika Sberbank of Russia kojim traži da se u dijelu navedenih tražbina ukine Odluka privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. godine kojom se daje suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu ove Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017. godine.

Predlagatelj u prijedlogu navodi da sud nije bio formalno pozvan na navedenu 6. sjednicu privremeng vjerovničkog vijeća; da su članovi bili nevaljalo zastupani te da zbog toga privremeno vjerovničko vijeće nije moglo donijeti valjanu odluku potrebnom većinom; navodi da smatra da su neki članovi privremenog vjerovničkog vijeća (Kraš d.d. Zagreb i Zagrebačka banka d.d. Zagreb) bili u sukobu interesa te da su se trebali suzdržati od glasovanja budući da su imali osobni interes za plaćanjem dospjelih tražbina; da je privremeno vjerovničko vijeće odlučivalo o davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku za plaćanje dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave što prelazi njegove ovlasti; isto da je slučaj i s davanjem suglasnosti privremenog vjerovničkog vijeća na sklapanje Ugovora o najstarijem zajmu do EUR 1.060.000.000,00 kojim da su određeni vjerovnici stavljeni u povoljniji položaj; prigovara modelu „roll up“ financiranja; prigovara i da je izvanredni povjerenik dostavio materijale za sjednicu prekasno i da nije obrazložio na koji način bi bilo nužno izvršiti plaćanje vjerovnika iz popisa kako je to navedeno u podnesku; da plaćanja tražbina muzejima, hotelima, turističkim agencijama, agencijama za nekretnine, medijskim agencijama, pojedinim državnim tijelima, ne predstavlja plaćanje tražbina iz redovnog ili operativnog poslovanja dužnika; da članovi nisu bili valjano zastupani.

U odgovoru na prijedlog se navodi da su svi predlagateljevi zahtjevi neosnovani a naročito upućuje na činjenicu da vjerovnik Sberbank of Russia zahtjeve za pobijanje odluka od 31. kolovoza 2017. podnosi 2. studenog 2017. a da je u međuvremenu, mjesec dana prije - 29. rujna 2017. - održana 7. sjednica privremenog vjerovničkog vijeća na kojoj je za

predlagatelja uredno bio prisutan Sergej Volk i na kojoj je odluka od 31. kolovoza 2017. izmijenjena i više ne postoji; da Odbor vjerovnika i vjerovničko vijeće nisu isto; da je neosnovan predlagateljev navod da bi se privremeno vjerovničko vijeće trebalo ograničiti samo na donošenje neodgodivih i hitnih odluka; da je neosnovan navod vjerovnika da člana vijeća na sjednici privremenog vjerovničkog vijeća pa i vjerovničkog vijeća može zastupati samo odvjetnik; da radnja koju poduzima član vjerovničkog vijeća nije procesna radnja pred sudom već se radi o donošenju poslovnih odluka za koje treba imati prvenstveno poslovno znanje i kompetentnost; da su neosnovani i netočni navodi o sukobu interesa pojedinih članova privremenog vjerovničkog vijeća budući da su članovi istih uvijek iz redova vjerovnika i da se njihove odluke nužno reflektiraju na položaj svih vjerovnika; da nije osnovan niti navod da sjednica nije valjano sazvana niti pripremljena.

Prvostupanjski sud je odbacio kao nedopušten glavni zahtjev vjerovnika kojim traži utvrđenje ništetnosti odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. na način kako je to navedeno u točki I. izreke pobijanog rješenja budući da o pitanjima ništetnosti (utvrđivanju ništetnosti ili poništenja) pozivom na odredbe čl. 8. ZPIU-a, te čl. 2. i 10. SZ-a sud ne može odlučivati u ovom izvanparničnom postupku, nego se o takovom zahtjevu može raspravljati samo u parničnom postupku.

Prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan eventualni zahtjev vjerovnika kojim traži da se ukine Odluka privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. na način kako je to navedeno u točki II. izreke pobijanog rješenja jer je taj zahtjev postavljen više od dva mjeseca nakon održane sjednice, jer da sud nije dužan prisustvovati sjednicama privremenog vjerovničkog vijeća, da svaki član vjerovničkog vijeća im pravo na jedan glas, da je od pet članova četiri glasalo ta takvu odluku, da je neosnovan navod da su plaćanja bila odobrena Kraš-u d.d. i Zagrebačkoj banci d.d., da privremeno vjerovničko vijeće im ista prava, ovlasti i obaveze kao i vjerovničko vijeće, da je o roll-up financiranju već pravomoćno odlučeno rješenjem St-1138/2017-265 od 27. lipnja 2017.

Prvostupanjski sud je odbacio kao nedopušten slijedeći eventualno postavljeni zahtjev kojim se traži utvrđenje ništetnosti odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. na način kako je to navedeno u točki III. izreke pobijanog rješenja pozivajući se na navedene razloge iz kojih je odbacio i glavni zahtjev (točku I. izreke pobijanog rješenja).

Prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan slijedeći eventualno postavljeni zahtjev kojim se traži da se ukine Odluka privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. na način kako je to navedeno u točki IV. izreke pobijanog rješenja pozivajući se na svoje obrazloženje odbijanja eventualnog zahtjeva (točka II. izreke pobijanog rješenja) navodeći da su u ovom zahtjevu navedeni samo neki od vjerovnika a navodi predlagatelja su identični.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Sberbank of Russia iz svih zakonom predviđenih razloga. U žalbi navodi da su počinjene bitne povrede odredaba parničnog i izvanparničnog postupka. U bitnom navodi da su počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer se u rješenju uopće ne navode razlozi o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su nejasni ili proturječni, te da postoji evidentna proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava. Tako u odnosu na obrazloženje točke I. i III. navedene odluke navodi se samo da se o pitanjima ništetnosti ne može odlučivati u izvanparničnom postupku pozivajući se na odredbe čl.

8. ZPIU-a i na čl. 2. i 10. SZ-a, a da se pritom ne navode točno određeni razlozi nego se samo upućuje na svoje prethodno donesene odluke. Upućuje na odredbu čl. 12. st. 1. ZPP-a, te smatra da navod o nadležnosti parničnog suda ne može predstavljati valjan argument za nerješavanje prethodnog pitanja. Upućuje i na odredbu čl. 10. Zakona o vanparničnom postupku Kraljevine Jugoslavije. Kako je sud pravilno utvrdio da je postupak izvanredne uprave izvanparnični postupak to je bio u obvezi primijeniti odredbe Zakona o vanparničnom postupku kojima je regulirano rješavanje prethodnih pitanja. Ako i drugostupanjski sud dijeli stav prvostupanjskog suda predlaže da se zastane s postupkom i podnese Ustavnom sudu zahtjev za ocjenu suglasnosti Zakona o izvanrednoj upravi s Ustavom Republike Hrvatske. Stoga smatra da je u odnosu na te točke pogrešno primijenjeno i materijalno pravo. U odnosu na točku II. i IV. izreke kojima su odbijeni zahtjevi da se ukine odluka privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. navodi da su svi navedeni razlozi prvostupanjskog suda neosnovani. Ukazuje da ni Zakonom o postupku izvanredne uprave a ni Stečajnim zakonom nije propisan rok u kojem bi se mogao podnijeti zahtjev za ukidanje odluke vjerovničkog vijeća. Navodi da ključni podaci i relevantne činjenice nisu bili dostavljeni predlagatelju na vrijeme što je predlagatelj istaknuo već i na sjednici, što je sud odbacio navodeći da ostali članovi privremenog odbora nisu prigovarali što je u izravnoj suprotnosti sa sadržajem zapisnika sa 6. sjednice privremenog vjerovničkog odbora. Dalje navodi da prilikom glasanja na 6. sjednici pojedini predstavnici članova vjerovničkog vijeća nisu imali valjane punomoći a nisu se ni mogli pojaviti kao punomoćnici u postupku. Tako je predstavnik skupine Imatelji obveznica društvo Knighthead Capital Managment llc kao punomoćnika imenovalo pravnu osobu društvo PJT Partners iz Londona, a da sukladno hrvatskim propisima strana pravna osoba ne može biti punomoćnik u postupku izvanredne uprave, da je predstavnik skupine vjerovnika Mali dobavljači Toni Raić vlasnik obrta za uzgoj goveda Stočarstvo Raić, kao punomoćnika imenovao Matu Brlošića, a da je to imenovanje Mate Brlošića u suprotnosti s odredbom čl. 90. Zakona o parničnom postupku kojom je propisano tko može kao punomoćnik zastupati stranku, da stoga glas Mate Brlošića nije pravno relevantan, te da stoga vjerovničko vijeće ni na koji način nije moglo donijeti relevantnu odredbu, te da su stoga odluke na 6. sjednici vjerovničkog vijeća donesene na nezakonit način suprotno odredbi čl. 30. st. 7. Zakona o postupku izvanredne uprave. Dalje se navodi da je sud sukladno odredbi čl. 14. Zakona o postupku izvanredne uprave isključivo nadležan nadzirati rad izvanrednog povjerenika, te da je stoga trebao utvrditi ništetnost odluke privremenog vjerovničkog vijeća jer da su odluke uslijed očitih nedostataka u zastupanju bile donesene na nezakonit način suprotno čl. 30. st. 7. Zakona o postupku izvanredne uprave. Ukazuje da sud pazi na ništetnost po službenoj dužnosti te da unatoč tome nije meritorno odlučio o zahtjevima iz podneska vjerovnika od 2. studenog 2017., a navedenom odlukom privremenog vijeća kojom se odobrava izvanrednom vjerovniku da izvrši nezakonita plaćanja nastaje nepopravljiva šteta predlagatelju i svim ostalim vjerovnicima jer se tim nezakonitim isplatama neosnovano smanjuje imovina dužnika. Smatra bespredmetnim dužnikov navod da je na 7. sjednici vjerovničkog vijeća pobijana odluka izmijenjena, da je sud propustio utvrditi u kojem je opsegu izmijenjena pobijana odluka koja je još uvijek na snazi te da je neosnovano odbio odlučiti o zahtjevu vjerovnika koji se odnosi na dio pobijane Odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. Dostavlja tablicu iz koje je razvidno u kojem je opsegu izmijenjena Odluka vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. Ukazuje da je isključivo sud nadležan nadzirati rad izvanrednog povjerenika, što osobito uključuje i nadzor nad vršenjem plaćanja dospjelih tražbina, te da su nezakonita plaćanja koja su predmet pobijane Odluke vjerovničkog vijeća. Pobijana odluka ne samo što je donesena na nezakonit način nego je dana suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši nezakonite isplate. Sud je

jedini koji može spriječiti nastanak štete međutim sud isto odbija učiniti. U svrhu provođenja nadzora dovoljno je već saznanje o postojanju nezakonitih Odluka privremenog vjerovničkog vijeća, a sud u obrazloženju odluke uopće ne navodi razloge o navedenim odlučnim činjenicama. Ukazuje na odredbu članka 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske i na čl. 6. i čl. 13. Europske konvencije o ljudskim pravima te komentira pravo na pošteno i pravično suđenje te se poziva i na neke odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske i Europskog suda za ljudska prava. Smatra razvidnim da u pobijanom rješenju razlozi o odlučnim činjenicama nisu ni navedeni, da su navedeni razlozi proturječni i nejasni, da se zbog tih nedostataka pobijano rješenje ne može ispitati zbog čega je posljedično pogrešno primijenjeno i materijalno pravo. Predlaže da se pobijano rješenje precinači na način da se usvoje žaliteljevi zahtjevi ili da se ukine u cijelosti i predmet vrati na ponovno odlučivanje uz naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 161.250,00 kn.

U odgovoru na žalbu dužnik smatra da je žalba neosnovana, da počiva na pogrešnim navodima, te se pita zbog čega žalitelj ne pobija odluku privremenog vjerovničkog vijeća od 29. rujna 2017. Smatra da se žalitelj pogrešno poziva na odgovarajuću primjenu odredbi Stečajnog zakona o odboru vjerovnika i djelovanja privremenog vjerovničkog i vjerovničkog vijeća. Ukazuje da žalitelj u žalbi ponavlja svoje pogrešne tvrdnje o funkciji privremenog vjerovničkog vijeća te da neistinito optužuje izvanrednog povjerenika. Smatra da žalitelji navodi o tome da članove vijeća na sjednicama vjerovničkog vijeća može zastupati samo odvjetnik, da su neki članovi privremenog vjerovničkog vijeća bili u sukobu interesa i da sjednica na kojoj je donijeta pobijana odluka nije bila valjana sazvana nemaju nikakvog pravnog uporišta. Ukazuje da odluka od 31. kolovoza 2017. više ne postoji a da odluka od 29. rujna 2017. uopće nije pobijana. Predlaže da se žalba odbije.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbama čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17; dalje: SZ) i čl. 8. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 32/17; dalje: ZPIUTD), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

Suprotno žalbenim navodima, pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama i ne postoji proturječnost između onoga što se navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Pravilno je i zakonito postupio prvostupanjski sud kada je pobijanim rješenjem u točki I. i III. izreke odbacio žaliteljeve zahtjeve za utvrđenjem ništetnosti u cijelosti i u dijelu navedenih tražbina Odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017., kojom je dana suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 IIRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog

temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.

To stoga što o tim zahtjevima nije dopušteno odlučivati u izvanparničnom postupku, nego isključivo u parničnom postupku. Pri tom se neosnovano žalitelj poziva na pravno pravilo iz paragrafa 10. st. 2. Zakona o vanparničnom postupku („Službene novine” Kraljevine Jugoslavije broj 175/34) koji se u Republici Hrvatskoj primjenjuje sukladno odredbi čl. 1. i 2. Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. („Narodne novine” broj 73/91), jer se navedeno pravno pravilo primjenjuje kod prethodnih pitanja i prema kojem pravilu sud može (dakle diskrecijska ocjena suda) po prijedlogu ili po službenoj dužnosti uputiti stranke na parnicu radi utvrđenja prava ili pravnog odnosa.

U konkretnom slučaju ne radi se ni o kakvim prethodnim pitanjima nego o jasno postavljenom glavnom zahtjevu odnosno postavljenom drugom eventualnom zahtjevu za utvrđenjem ništetnosti odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017., kojom je dana suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina.

Iz dostavljenog dijela spisa proizlazi:

- da je nad dužnikom i njegovim povezanim i ovisnim društvima otvoren postupak izvanredne uprave rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017 od 10. travnja 2017. dopunjenim rješenjima od 21. travnja 2017., 5. srpnja 2017. i 13. srpnja 2017.,
- da je na 6. sjednici privremenog vjerovničkog vijeća održanoj 31. kolovoza 2017. donesena odluka o davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.,
- da je na 7. sjednici privremenog vjerovničkog vijeća održanoj 29. rujna 2017. izmijenjena i dopunjena donesena odluka privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. o davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017. glede plaćanja dospjelih tražbina odnosno da je na toj sjednici 29. rujna 2017. donesena Odluka kojom se daje suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 586.512.000,00 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.

U pogledu predlagateljelih žalbenih prigovora treba, prije svega, kazati da postupak izvanredne uprave predstavlja postupak sui generis koji se, suprotno žalbenim navodima, ne može dovoditi u vezu sa stečajnim postupkom i Stečajnim zakonom na način kako to tumači žalitelj, nego se taj zakon na odgovarajući način primjenjuje kada odredbe ZPIUTD-a izričito upućuju na njegovu primjenu (čl. 8. ZPIUTD-a u odnosu na postupovna pravila te npr. čl.

4., čl. 11. st. 2., čl. 12. st. 12., čl. 25. st. 1., čl. 32. st. 1. čl. 37. st. 1. i 2., čl. 38. st. 2., čl. 39. st. 3. i 4. ZPIUTD-a itd.).

Neosnovano žalitelj poistovjećuje vjerovničko vijeće (ili u konkretnom slučaju privremeno vjerovničko vijeće) u postupku izvanredne uprave s odborom vjerovnika (ili skupštinom vjerovnika) u stečajnom postupku.

Odbor vjerovnika u stečajnom postupku ima dužnost nadzirati i pomagati stečajnom upravitelju u vođenju poslova, pregledavati poslovne knjige i poslovnu dokumentaciju, a daje mišljenja sudu o unovčenju imovine ili o radu stečajnog dužnika samo kad to sud zatraži. Prema tome odbor vjerovnika u stečajnom postupku ni nema ovlasti za donošenje nekih odluka o isplataima odnosno za plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka. Stoga nisu ni predviđene mogućnosti da stečajni sudac ukine odluku odbora vjerovnika.

U Stečajnom zakonu je u odredbi čl. 108. predviđena mogućnost da na zahtjev vjerovnika stečajni sudac ukine odluku skupštine vjerovnika. Međutim, prema odredbi čl. 108. st. 2. SZ-a o tom zahtjevu je sudac dužan odlučiti odmah na toj skupštini, a samo u složenijim slučajevima može odgoditi odluku za osam dana od dana održavanja skupštine što znači da zahtjev vjerovnika za ukidanjem odluke mora biti postavljen već na toj skupštini.

Privremeno vjerovničko vijeće (tijelo u postupku izvanredne uprave koje ima ista prava, ovlasti i obveze određene ZPIUTD-om za vjerovničko vijeće te koje preuzima i obavlja funkciju vjerovničkog vijeća sve dok vjerovničko vijeće nije uredno osnovano – čl. 31. st. 5. ZPIUTD-a) osniva sud radi zaštite interesa vjerovnika te imenuje njegove članove kako su predloženi od izvanrednog povjerenika. U postupku izvanredne uprave (privremeno) vjerovničko vijeće ima slijedeća prava i obveze: 1. pravo na obavještenost o stanju dužnika i njegovih povezanih i ovisnih društava (čl. 19. st. 1. ZPIUTD-a), 2. sudjeluje u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i daje suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe (čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a), 3. daje prethodnu suglasnost izvanrednom povjereniku za preuzimanje novog zaduženja u ime i za račun dužnika radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine ili ako se radi o podmirenju tražbina iz operativnog poslovanja (čl. 39. st. 1. ZPIUTD-a) te 4. daje suglasnost izvanrednom povjereniku za plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o postupku izvanredne uprave (čl. 40. st. 1. ZPIUTD-a).

Dakle, (privremeno) vjerovničko vijeće, kao tijelo postupka, obavlja svojevrsan preventivan nadzor u odnosu na izvanrednog povjerenika. S druge strane, sud kao tijelo postupka izvanredne uprave provodi postupak (čl. 6. st. 2. ZPIUTD-a) i kao takav je ovlašten poduzimati sve radnje i donositi sve odluke koje Zakonom nisu izričito dane u nadležnost nekog drugog tijela (čl. 10. ZPIUTD-a) pa prema tome i vršiti kontrolu nad radom (privremenog) vjerovničkog vijeća, iako mu ta kontrola nije izričito povjerena odredbama ZPIUTD-a (kao npr. u odredbi čl. 14. ZPIUTD-a u odnosu na rad izvanrednog povjerenika).

U zahtjevu za ukidanjem odluke privremenog vjerovničkog vijeća, kojom je dana prethodna suglasnost izvanrednom povjereniku za izvršenje plaćanja dospjelih tražbina, žalitelj smatra da bi sud u postupku izvanredne uprave trebao ukinuti tu odluku zbog

proceduralnih pogrešaka u sastavu i radu privremenog vjerovničkog vijeća i protivnosti odluke odredbama ZPIUTD-a.

Sud u ovom izvanparničnom postupku ispituje pravnu valjanost prethodne suglasnosti tj. je li privremeno vjerovničko vijeće donoseći odluku o prethodnoj suglasnosti postupilo u skladu sa svojim zakonskim ovlaštenjima iz čl. 40. st. 1. ZPIUTD-a.

Prema odredbi čl. 40. st. 1. ZPIUTD-a izvanredni povjerenik može uz prethodnu suglasnost vjerovničkog vijeća izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave ako je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine ili ako se radi o podmirenju tražbina iz operativnog poslovanja. Dakle, iz navedene odredbe proizlazi da suglasnost privremenog vjerovničkog vijeća nema neposredan učinak i ne proizvodi nikakva prava i obveze za dužnika koja mogu nastati samo radnjom izvanrednog povjerenika ako sklopi pravni posao za koji mu je dana suglasnost. Prema tome davanje suglasnosti je samo oblik preventivne kontrole nad radnjama koje namjerava poduzeti izvanredni povjerenik.

Ostali žalbeni navodi koji se uglavnom odnose na eventualne proceduralne pogreške u sastavu i sazivanju 6. sjednice privremenog vjerovničkog vijeća nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Naime, nije propisano posebno formalno pozivanje suda na sjednice privremenog vjerovničkog vijeća ni njegovo prisustvovanje na tim sjednicama. Dovoljno je da je sud o tim sjednicama na vrijeme obaviješten. Nazočnost suda sjednicama vjerovničkog vijeća nije propisana nijednom odredbom ZPIUTD-a.

Neosnovano je ukazivanje žalitelja na predstavnike članova privremenog vjerovničkog vijeća i tvrdnja glede nedostataka u zastupanju odnosno da punomoćnici članova privremenog vjerovničkog vijeća za 6. sjednicu nisu imali valjane punomoći niti su se mogli pojaviti kao punomoćnici u postupku. Naime, žalitelj očito miješa pojam punomoćnika (i zastupnika) vjerovnika u zastupanju vjerovnika pred sudom i predstavnika izabranih članova vjerovnika u radu (privremenog) vjerovničkog vijeća.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja i isprava u spisu (zapisnika sa sjednice privremenog vjerovničkog vijeća i odluke tog vijeća od 31. kolovoza 2017.) proizlazi da je privremeno vjerovničko vijeće upravo sukladno svojim zakonskim ovlaštenjima iz čl. 40. st. 1. ZPIUTD-a dalo prethodnu suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu te Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.

Osim toga, ta odluka više ni ne postoji jer je 29. rujna 2017. donesena nova odluka kojom se ta odluka mijenja i dopunjuje glede plaćanja dospjelih tražbina te je donesena Odluka kojom se daje suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu te

Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 586.512.000,00 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.

Proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je ocijenio da je vjerovničko vijeće djelovalo sukladno odredbi čl. 40. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem u točki II. i IV. izreke pravilno odbio žaliteljev zahtjev za ukidanje odluke privremenog vjerovničkog vijeća od 31. kolovoza 2017. kojom je dana prethodna suglasnost izvanrednom povjereniku da izvrši plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave vjerovnicima koji su pojedinačno i s pripadajućim iznosima tražbina navedeni u prilogu Odluke i to do ukupnog iznosa najviše 603.152.122,06 HRK, te da za to plaćanje koristi sredstva iz kredita odobrenog temeljem Ugovora o najstarijem (super-priority) zajmu do EUR 1.060.000.000,00 od 8. lipnja 2017.

Osvrtanje u žalbi na izbor članova privremenog vjerovničkog vijeća, postupanje suda i stečajnog vjerovnika irelevantno je glede donošenja odluke o pobijanom rješenju.

I konačno, žalitelju pobijanom odlukom nije uskraćeno pravo na pošteno i pravično suđenje, a ovaj sud nalazi da je pobijana odluka u skladu s ZPIUTD-om. Ako žalitelj smatra da Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske upućuje se da sam podnese Ustavnom sudu zahtjev za ocjenu ustavnosti tog Zakona s Ustavom Republike Hrvatske.

Stoga je, sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, žalba odbijena kao neosnovanu i pobijano rješenje potvrđeno.

Zagreb, 13. veljače 2018.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak, v. r.

za točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

U. B. Veljak